



Den 29. oktober 2017

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 24 (MOF alm. del) stillet 4. oktober 2017 efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 24

”Det fremgår af ministerens besvarelser af MOF alm. del - spørgsmål 1033-36 (folketingsåret 2016-2017), at kommunen skal behandle et nedsivningsanlæg som en udledning, og at en sådan skal have en udledningstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1 og stk. 2, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 41, hvis nedsivningsanlægget befinder sig mindre end 25 meter fra en å, sø eller havet. Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af disse spørgsmål oplyse:

- Hvilke muligheder har en borger for at klage efter tidsfristen for indsigelse, hvis en kommune har givet tilladelse til udvidelse af en sø til opsamling af regnvand uden at udstede udledningstilladelse til nedsivningsanlæg, som nu ligger mindre end 25 meter fra søen og/eller i nærheden af planlagte dræn til regnvandsopsamling?
- Har kommunen mulighed for at lovliggøre tilladelsen til udvidelsen af søen med tilhørende dræning uden at give udledningstilladelse med krav om rensning?
- Er ministeren enig i, at stigende grundvand og behovet for at håndtere stigende regnvandsmængder kræver, at kommunerne er mere opmærksomme på placeringen af nedsivningsanlæg og dræn j.fr. miljøbeskyttelseslovens og spildevandsbekendtgørelsens bestemmelser, og hvad agter regeringen at gøre for at sikre at love og regler overholdes?
- Vil ministeren kommentere planerne for udvidelse af søareal og dræning ved OF-Kvistgård, Helsingør i lyset af ovenstående.”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet Miljøstyrelsen, som oplyser at:

”Uanset eventuelle øvrige klagemuligheder og overskridelser af frister herfor kan borgere og interessenter altid kontakte Statsforvaltningen eller Folketingets Ombudsmand, hvis man mener, at kommunen ikke forvalter i overensstemmelse med lovgivningen. Der er ingen formel frist for sådanne henvendelser. Derudover kan en konkret afgørelse altid prøves ved domstolene. For afgørelser efter vandløbsloven, f.eks. tilladelse til udvidelse af en sø, er der ingen frist for at anlægge et søgsmål. For afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven, f.eks. om nedsivning eller udledning, skal søgsmålet anlægges senest 6 måneder efter afgørelsen er meddelt eller offentliggjort, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Som tilsynsmyndighed er kommunen forpligtet til at sikre, at et ulovligt forhold lovliggøres, medmindre forholdet har underordnet betydning. Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 68. Det er derfor kommunen, der konkret vurderer, om et anlæg, der ikke længere overholder vilkår om afstandskrav eller ikke har den rette tilladelse, skal lovliggøres. Derudover vurderer kommunen, om der skal stilles krav om rensning ved en konkret tilladelse til udledning af spildevand.”

Jeg er enig i, at stigende grundvandsstand og stigende nedbørsmængder er opmærksomhedspunkter for kommunerne i deres sagsbehandling. Der vil være meget store lokale variationer i grundvandsstandens udvikling som følge af øget eller ændret nedbørsmønster. Vurderingen ligger derfor hos kommunerne, der har det lokale kendskab til de lokale jordbundsforhold.

Jeg har tillid til, at kommunerne forvalter i overensstemmelse med reglerne og er opmærksomme på eventuelle risikoområder i forhold til forhøjet grundvandsstand, bl.a. gennem den kommunale klimatilpasningsplan. Som nævnt ovenfor findes der derudover en række muligheder for borgerne for at sikre, at kommunen forvalter i overensstemmelse med reglerne.

Miljøstyrelsen vejleder generelt kommunerne om lovgivningen, både gennem konkrete forespørgsler og udsendelse af vejledninger. I den forbindelse kan jeg nævne, at Miljøstyrelsen forventer at færdiggøre en omfattende revidering af vejledningen til spildevandsbekendtgørelsen inden udgangen af 2017. Både i sin nuværende og kommende udgave rummer denne vejledning hjælp til kommunerne indenfor reglerne for bl.a. nedsivning og udledning.

På den baggrund finder jeg, at reglerne for kommunernes sagsbehandling og hjælp til vurderinger på området er passende.

I forhold til spørgsmålet om OF-Kvistgård ønsker jeg ikke at kommentere konkrete sager, hvor Miljø- og Fødevarerministeriet ikke er afgørelses-, tilsyns-, eller klagemyndighed.

Esben Lunde Larsen

/

Mads Leth-Petersen